

Modernisme simfònic a Catalunya

Obres de Granados, Taltabull,
Lamote de Grignon, Garreta.
OBC. Dir.: Jaime Martín.
Tritó. 2012

Les primeres gravacions mundials sempre són una bona notícia. I més si les obres enregistrades tenen la qualitat del *Preludi del tercer acte de "Follet"* d'Enric Granados o del *Pròleg simfònic per a un drama* de Cristòfor Taltabull. Aquesta gravació s'ha de rebre, doncs, amb total alegria, però inevitablement porta a preguntar-se –tal com feia Jaume Comellas al número 332 de la Revista parlant d'un altre disc– un “per què?” de ressonàncies mourinhanes: per què aquestes obres no s'han gravat mai fins ara? Com pot ser? La resposta –tal com suggeria Comellas– queda flotant en uns incòmodes punts suspensius.

Per desgràcia, però, la versió que n'ofereix l'OBC no acaba de ser del tot reeixida, malgrat alguns passatges molt estimables i les bones idees musicals del director Jaime Martín. La finor de Granados (i qui dubta que Granados és refinat i sap encisar amb la seva música!) no genera gaires moments màgics. I l'èpica de l'obertura de Taltabull –igual que les *Hispaniques* de Joan Lamote de Grignon i la *Pastoral* de Juli Garreta– queda compromesa per qüestions d'empastament sonor, per desajustos d'afinació i per les maneres poc cuidades de les cordes agudes. Si tot això, en un concert, pot quedar redimit per les virtuts del directe, en una gravació queda registrat per sempre més i contribueix a fer que “*l'irresistible imant del modernisme*” –segons les ajustades paraules de Francesc Cortès al text del llibret– tingui un resultat menys magnètic del que caldria desitjar.

Això fa que un es torni a preguntar, inevitablement, “per què”: per què passen aquestes coses? Com pot ser? La magnitud de la resposta només podem trobar-la, novament i per desgràcia, en uns elusius punts suspensius que fan de mal escatir. **PER J. B. P.**